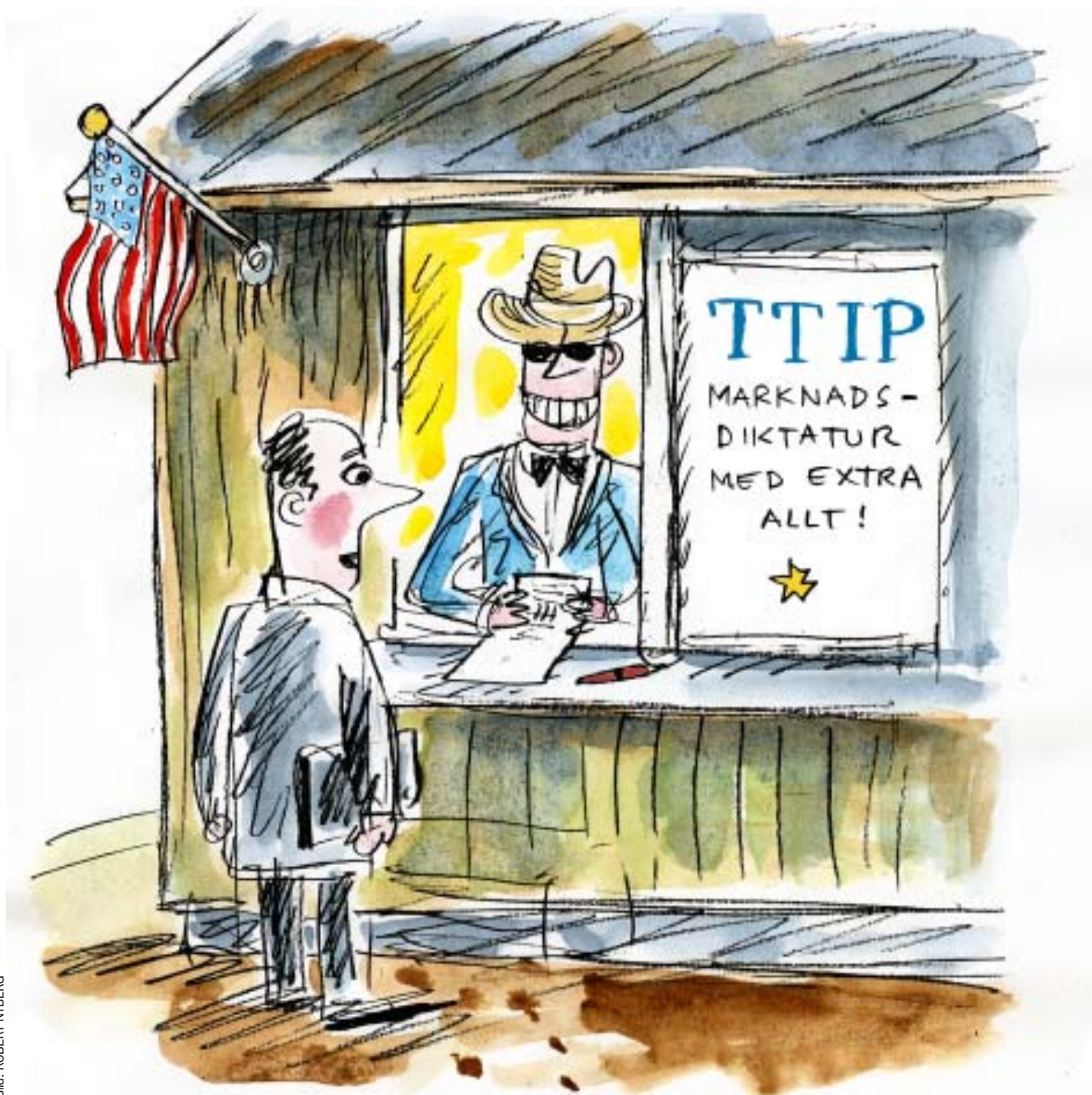

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 139 | september 2015 | pris 20 kr

EU-parlamentets propagandautgifter

EU-PARLAMENTET HAR TILL SIN HJÄLP BYGGT upp en omfattande propagandaverksamhet. En stor komponent i EU-parlamentets budget är utgifter för som det sägs "försöka fostra en europeisk identitet". Detta uttrycks på olika sätt: direkt finansiering av media, betala ut pengar till integrationsvänliga så kallade tankesmedjor och NGO:s, och specifika parlamentsprojekt som besökscentra och museum.

Att subventionera media står överst på listan. Parlament spenderade 2012 hela 3.066 miljoner euro på media för att gynna en spridning av EUs beslut och EU-information. Därutöver fick universiteten i EU 440 miljoner euro för att ordna konferenser. Samma år beviljade EU-parlamentet 1.507 miljoner euro till tankesmedjor och kampanjorganisationer. Som exempel fick Europarörelsen "Friends of Europe" 139.000 euro "Institute of European Affairs" 106.875 euro.

EU-parlamentet är organiserat i politiska grupper inte efter nationalitet men efter politisk tillhörighet. För närvarande finns det sju politiska grupper och en del politiker som inte är organiserade i grupp. För att få bilda en grupp måste den innehålla minst 25 politiker från minst sju medlemsstater. En grupp ger mer till gång till taburetterna i parlamentet.

NU AVSÄTTER EUS BUDGET INTE BARA pengar till partigrupperna, men också så kallade pan-EU politiska partier och stiftelser. Pengar till grupperna inom parlamentet går till administrationen så att de bland annat kan anställa folk. Men det är mindre

känt att pengar ges till pan-EU partier eller europapartier som inte har några valda medlemmar i parlamentet. Politiska stiftelser länkade till dessa partier, som ofta utför vinklad forskning och politiska projekt får också pengar ur EU-budgeten.

Totalt beviljas nästa 85 miljoner euro per år på parlamentets grupper, europapartier och stiftelser. 2012 fick den konservativa EPP-gruppen 21.127 miljoner euro och den socialdemokratiska gruppen (S&D) 14.907 miljoner euro av dessa pengar. Varje europaparti har knutet till sig en politisk stiftelse eller tankesmedja, som också beviljas medel för finansiera forskning efter eget tycke. EPP:s smedja Center for European Studies fick 3.179 miljoner euro och S&D:s smedja European Progressive Studies fick 2.795 miljoner euro. De mindre tankesmedjorna European Liberal Forum, Green European Forum, European Conservatives and Reformist's Foundation for European Reform fick också pengar.

DEN NYA HÖGEREXTREMA GRUPPEN med European Alliance for Freedom med Marine Le Pens Front National, Geert Vilders PVV med närstående partier får redan idag en mindre summa pengar ur EU-budgeten, men som snart kommer att tiofaldigas. Med 38 medlemmar och beräknat på vad existerade grupper får per medlem, så kommer den nya gruppen att erhålla 4.443 miljoner euro per år från EU-budgeten utöver vad som utgår till den individuella medlemmen, eller 22 miljoner euro under parlamentets femårsperiod.

EU-medborgarna blir således utsatta för en massivt skattefinansierad och oftast inlindad EU-propaganda från journalister, akademiker och andra intellektuella, som gjorts ekonomisk beroende att föra ut positiva EU budskap oavsett de sociala konsekvenser som den maniska åtstramningspolitiken leder till som till exempel i Grekland. Totalt spenderade EU-parlamentet 2012 i sin budget 5.175 miljoner euro eller cirka 50 miljarder kronor på propagandaverksamheter. Det är 10-15 miljarder kronor mer än vad Sverige betalar i EU-avgift. Det är ett av många skäl att bli medlem i Folk rörelsen Nej till EU.

Jan-Erik Gustafsson
är ordförande i
Folk rörelsen Nej till EU

[klipp & kommentarer]

Arla gör miljarder i vinst

EU:s jordbruksministrar ska vid ett extrainsatt möte i Bryssel diskutera läget i mjölksektorn. Låga mjölkpriser har lett till en svår situation för mjölkbönder i hela EU, inklusive Sverige, påstår landsbygdsminister Sven-Erik Bucht [s].

Under första halvåret sålde Arla mjölk för 47,88 miljarder kronor. Arlas vinst uppgick till 1,16 miljarder kronor. I vad består den "svåra situationen"?

Är EU en kristen klubb?

I en artikel i den tyska tidningen Frankfurter Allgemeine Zeitung hävdar Ungerns premiärminister Viktor Orbán att flyktingkrisen "underminerar Europas kultur och livsstil". De flesta som kommer är inte kristna utan muslimer, skrev han, och lade till: "Är det inte oroande att Europas kristna kultur redan nu knappt klarar att behålla sina kristna värderingar?"

"Brister i eurons konstruktion"

"Finanskrisen avslöjade obarmhärtigt bristerna i eurons konstruktion. Medlemsländerna var för olika, låga räntor bringade en falsk säkerhet, medan några höll i plånboken lät andra lönerna skena iväg. Beska botemedel söndrade än mer, stora räddningspaket möttes av ilska i skuldländerna för att de åtföljdes av krav på åtstramningar." Det skriver Dagens Nyheters ledarredaktion den 5 september.

"För federalisten är allt okomplicerat. Lösningen heter finanspolitisk union, en enda budget bestämd av ett departement i Bryssel, harmonisering av skatter och bidrag, gemensam a-kassa, euroobligationer som får alla att

svara för varandras skulder. Frankrikes ekonomiminister målade i veckan upp drömmen om en eurozon med kommunal skatteutjämning i kontinental skala. En sådan är fullständigt otänkbar för Tyskland, som förväntas betala kalaset. För Sveriges del skulle euron vara för evigt omöjlig."

Fästning Europa är EU:s "själ"

Under rubriken "När flyktingar inte får kliva på tåget hotas EU:s själ" skriver tidningen Arbetets reporter Erik Larsson: "Den fria rörligheten är en grundpelare i EU:s samarbete. Schengen, som är en uppgörelse mellan de flesta EU-länderna om att slopa gränskontrollerna, är därför mycket viktig."

Vad Larsson inte redogör för att det är de inre gränskontroll-

erna, dvs. kontrollerna mellan Schengenländerna, som slopas. Vad han även förtiger är att Schengenländerna har en gemensam yttre gränskontroll som syftar bland annat till att hindra flyktingar att ta sig in i EU.

Det är därför som Grekland och Bulgarien, med bistånd från EU, har byggt höga stängsel med rakbladsvass taggtråd vid sina landgränser mot Turkiet och som Ungern just nu håller på att bygga ett 175 kilometer långt och fyra meter högt taggtrådstaket mot Serbien. Fästning Europa – det är EU:s själ.

SSU tar ställning mot TTIP

Socialdemokratiska ungdomsförbundet SSU:s kongress biföll en motion om ett nej till det handels- och investeringsavtal, TTIP, som just nu förhandlas

mellan EU och USA.

Det var efter ett intensivt och framgångsrikt samarbete mellan flera distrikt från olika delar av landet som de följande att-satserna bifölls med bred majoritet:

Att SSU ska ta ställning mot TTIP.

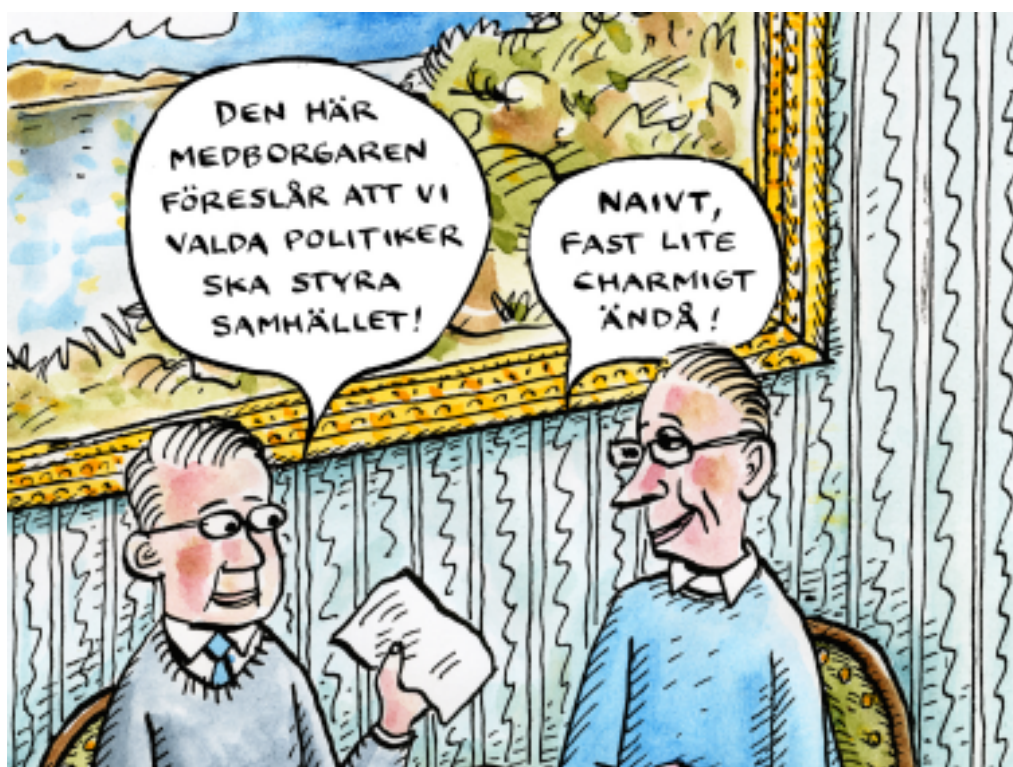
Att SSU ska verka för att handelsavtal som förhandlas ned stater med fungerande juridiska system inte ska innehålla ISDS-klausuler.

Stänga resten av världen ute

"När europeiska länder slöt sig samman genom EU:s Schengenavtal för att öka rörligheten skapades samtidigt ett gränssystem för att stänga resten av världen ute."

Det konstaterar Svenska Dagbladets reporter Jenny Nordberg [4 september].

www.robertnyberg.nu

Handels- och investeringsavtalet TTIP är en trojansk häst

BAKOM STÄNGDA DÖRRAR förhandlar EU och USA om något som kommer att bli världens största handels- och investeringsavtal. Det officiella namnet är "Transatlantiska handels och investeringspartnerskapet", med akronymen TTIP.

TTIP SYFTAR TILL ATT avlägsna allt som existerar av handelshinder mellan EU och USA. Lagstiftning och standarder "harmoniseras." Det ska ske genom en ständigt "regleringssamarbete", som både kan ändra lagar och standarder som finns i dag och som därtill garanterar att nya regler och standarder är desamma inom EU och USA.

Många konflikter återstår att

lösas och många intressen måste nedkämpas för att nå fullständig harmonisering. Det kommer till exempel att bli intressant att se vad som händer med kosmetiklagstiftningen, där EU har förbjudit 1.328 kemikalier och USA endast 11.

Men kanske är det inte så spännande? Med hjälp av en lag från 1976, lyckades den amerikanska regeringen för att begränsa användningen av de fem kemiska ämnen av 60.000 som då ansågs säkra. Asbest är ett av de 59.995 som fortfarande är "säkra".

REGLERINGSSAMARBETET kommer att samordnas av ett "regleringsråd" för att säkerställa att

det inte skapas nya "handelshinder" när det antas nya lagar och standardkrav inom EU och USA. Detta regleringsråd skall granska alla förslag till nya lagar och standardkrav innan de blir offentliga. Vad som måste undersökas är begränsat till en enda fråga: skapas det nya handelshinder?

Chansen att detta råd kommer att domineras av miljö- och hälsoexperter är därför liten. Det finns de som har falkögon riktade mot allt som kan innebära handelshinder som ska in i ett sådant råd. I praktiken innebär detta talesmän för industri- och för näringslivsorganisationer.

På båda sidor av Atlanten arbetar tunga näringslivsintressen

för den enklaste – och den mest skadliga – formen av harmonisering; "ömsesidigt erkännande av standarder". Det skulle lika gärna kunna kallas "samling på boten". Det är de svagaste standardkraven som kommer till att gälla.

HARMONISERING VIA TTIP har skett långt innan avtalet är färdigförhandlat. Här är ett exempel: Efter årtionden av hårda dragkamper var EU i färd med att utveckla ett strängt regelverk för hormonstörande kemikalier. Det var bland annat tänkt att 31 bekämpningsmedel skulle förbjudas. Det ledde till att USA inledde en väl dold, men aggressiv, lobbykampanj.

AmCham, den amerikanska handelskammaren, hotade i hemlighet med "långtgående konsekvenser" om förbudet infördes. Europeiska kemikoncerner som DuPont, Bayer och BASF varnade för att det föreslagna förbudet skulle kunna "skada förhandlingarna med USA" om TTIP. BASF hävdade – också i förtrolighet – att förbudet mot de 31 bekämpningsmedlen skulle "begränsa den fria handeln med jordbruksprodukter på global nivå".

DEN TYSKA DRAMATIKERN Bertolt Brecht skildrade förtvivlad i ett par av sina pjäser om hur även goda människor var tvungna att vara onda för att överleva under kapitalistiska levnadsvillkor.

Det kan se ut så, eftersom EU skjuter upp förbudet mot hormonstörande bekämpningsmedel, trots att det kan leda till världskostnader 150 miljarder euro per år – och på motsvarande sätt ett enormt onödigt lidande för miljontals människor – som en följd av sjukdomar som dessa kemikalier kan förorsaka. [The Guardian 22 maj]

TTIP:S REGLERINGSRÅD måste nödvändigtvis hålla ett öga både med vad som händer i EU och vad som händer i USA. Och det måste kunna ingripa tillräckligt tidigt.

Det innebär att om den svenska regeringen vill främja en ändring av EU-lag behandlas det i regleringsrådet före den politiska diskussionen i EU-kommissionen och långt innan den politiska dragkampen mellan EU:s regeringar och inom EU-parlamentet börjar.

Detta innebär att de tyngsta kommersiella intressen bör kunna sortera bort de föreslagna ändringarna innan de kan diskuteras offentligt och det innebär att USA kan få en avgörande inflytande över hur lagstiftningen inom EU bör utvecklas. Och vice versa för EU i USA.

REGLERINGSRÅDET KOMMER också att vidta åtgärder mot rent nationella lagstiftningsförslag i EU-länderna – och mot vad amerikanska delstater kan hitta på som kan hindra handeln

med EU.

TTIP:s regleringsråd ska inte tillvarata övergripande allmänna intressen. Detta skulle ha inneburit en dubbling av den kompetens som finns i ministerier och andra offentliga organ.

Regleringsrådet ska ha den enkla uppgiften att vara propagandist för dem som gör störst insatser för att avveckla handels hinder – oavsett vilka samhälleliga överväganden som ligger till grund för lagstiftningen och de standardkrav för miljö, arbetsmiljö, folkhälsa och konsumentskydd som rådet kommer att vidta åtgärder mot.

EU-KOMMISSIONEN HAR varit så entusiastisk över en sådan ensidig övervakning av lagstiftning och standardkrav att man vill ha något liknande i EU. Den 19 maj skickade brysselbyråkraterna ut ett dokument med den oskyldiga titeln "Lagstifta bättre för bättre resultat."

Dokumentet visar att EU-kommissionen kommer att inrätta ett "laggranskningsnämnd" [regulatory scrutiny board] för att "lätta på bördan" för företagen, bland annat genom att avveckla stora delar av reglerna för hälsa och säkerhet – i synnerhet för "små och medelstora" företag.

Med "små och medelstora" menas i EU alla företag med färre än 250 anställda, dvs. en betydande del av arbetsmarknaden i EU. De "små- och medelstora" företagen står för mer än 75 procent av arbetstillfällena inom den privata sektorn.

EU-KOMMISSIONENS "bättre lagstiftning" betyder därför utökad avreglering och än mer frisläppande av "marknadskrafterna" på allt fler områden och i allt fler sammanhang.

Redan innan EU-kommissionen hade lagt fram förslaget om "bättre lagstiftning" den 19 maj, hade 50 europeiska organisationer lanserat en "vakthund" [Better Regulation Watchdog] för att säkerställa att EU:s plan för "bättre lagstiftning" inte försvagar bestämmelser som skyddar arbetstagare, konsumenter och miljö.

DAG SEIERSTAD

Svenskarna avvisar Nato

RYSSLAND BETRAKTAR sedan en lång tid Sverige som en del den västliga krigsalliansen. Och inte utan anledning: Sverige är nära knutet till Nato. Och får högeralliansen och de så kallade socialdemokraterna som de vill kommer Sverige att knytas allt närmare, bland annat genom det så kallade världlandsavtal som Nato erbjuder Sverige. Det inbjuder till att Nato får lagra vapen och stationera soldater i Sverige i både freds- och krigstid.

SAMTIDIGT ÄR SVENSKA folket motståndare till Nato – trots hetsen i massmedia och från högerpartierna mot Ryssland samt påstådda ryska u-båtar i Stockholms skärgård och flygattacker mot Gotland. Andelen som tycker att det är ett bra förslag

att söka medlemskap är 31 procent i Som-institutets mätning 2014, men motståndet mot Nato ligger på 37 procent.

INTE ENS BLAND högeralliansens väljare är Nato någon självklarhet. I Folkpartiet, Moderaterna och Kristdemokraterna vill inte ens hälften av väljarna att Sverige ska ansöka om medlemskap.

I Centerpartiet är det bara en tredjedel. Det hindrar inte att Margret Thatcher, förlåt Annie Lööf sedan valet 2014 har svängt 180 grader och nu vill överge den svenska alliansfriheten som hållit oss utanför krig i 200 år [med undantag för den militära insatsen under Nato-befäl i Afghanistan].

HUGO TORSTENSSON

CETA innehåller allt det som TTIP-kritikerna protesterar mot

”DET GRÄLAS OM TTIP. I Europa-parlamentet, inom de europeiska facken, mellan forskare, politiker, jurister och i civilsamhället grälas det.” Det skriver Johanna Senneby på Dagens Arenas webbsida [20 maj].

Ett annat avtal, CETA-avtalet mellan Kanada och EU, borde dock ge upphov till ett större, bullrigare och mer akut gräl, menar hon. ”CETA innehåller nämligen allt det som TTIP-kritikerna protesterar mot. Och mer därtill. Därför borde fler än de ivrigaste TTIP-skeptikerna vara oroade. Avtalet underlättar inte bara kanadensiska bolags inträde på den europeiska marknaden, utan också för de amerikanska företag som har filial i Kanada. Vilket är runt 80 procent av de amerikanska bolagen som agerar i EU.”

CETA-AVTALET ÄR färdigförhandlat, men inte undertecknat, och genomgår de slutgiltiga juridiska justeringarna. Det förväntas röstas igenom i EU:s ministerråd och EU-parlamentet innan årsskiftet.

”Avtalet brukar beskrivas som TTIP:s lillebror,” skriver Johanna Senneby: ”Som ett av de nya, moderna handelsavtal som ska sätta standarden för framtiden. Men lite mindre än TTIP. Och mycket sämre. Man kan säga att allt det som EU-kommissionen ska göra bättre i TTIP utgår ifrån den sämre versionen – CETA. Bland annat innehåller avtalet den kontroversiella tvistlösningsmekanismen ISDS, som gör att företag kan stämma stater för utebliven vinst.”

Detta sätter många socialdemokratiska politiker i en knepig sits. Vänstersocialdemokrater har markerat att de inte kan acceptera tvistlösningsmekanismen ISDS i TTIP i sin ursprungliga form. När det gäller CETA har det varit tystare.

EU-parlamentarikern Marita Ulvskog [s] beskriver det som att CETA föll under radarn i parlamentet, konstaterar Johanna Senneby. En anledning är förmodligen att avtalet började förhandlas innan Lissabonfördraget trädde i kraft 1 december 2009. Då hade EU-parlamentet inget

inflytandevad gäller handelspolitiken.

Den socialdemokratiska partiledningen har inte motsatt sig ISDS, men de vill se en reformerad tvistlösningsmekanism. Men inte alla. Den högersocialdemokratiska näringsministern Mikael Damberg är för ISDS vad gäller TTIP och torde ha samma uppfattning vad gäller CETA.

DEN SOCIALDEMOKRATISKA gruppen i EU-parlamentet kräver att formuleringen om klausulen ska respektera ILO:s kärnkonventioner och att ISDS aldrig får överpröva demokratiskt fattade beslut om exempelvis offentliga tjänster, enligt Johanna Senneby. Därför vill den socialdemokratiska gruppen modifiera avtalet innan de röstar. Hur detta ska gå till är dock oklart. EU-parlamentet kan bara säga ja eller nej till ett färdigförhandlat och undertecknat avtal.

Men Ulvskog menar att det pågår ”en intensiv verksamhet för att hitta en lösning på hur man kan förändra klausulen, eller om man på något sätt kan

förändra klausulen efter att avtalet skrivits på”.

När Dagens Arena frågar Bernd Lange, tysk socialdemokrat och ordförande i EU-parlamentets handelsutskott, om saken blir svaret att han och sex handelsministrar ”jobbar hårt på att hitta en lösning”. Han vill inte uppge hur den socialdemokratiska parlamentsgruppen skulle rösta om CETA i nuvarande form.

Svenska socialdemokraterna har varit minst lika otydliga, menar Johanna Senneby. När hon frågade riksdagspartierna hur de ställde sig till CETA var Socialdemokraterna och SD de enda partierna som inte tog tydlig ställning.

”Det är arbetstagares rättigheter, vår demokrati och principerna för hur vi fattar beslut som står på spel. Att detta skyddas har större värde än den eventuella tillväxt som CETA och TTIP kan ge. Det kan inte ens en frihandelsivrare som Mikael Damberg förneka”, avslutar Johanna Senneby.

HUGO TORSTENSSON

Tidigare EU-ÖB miljonär på att kränga vapen och andra tjänster

HÅKAN SYRÉN, 63, Sveriges förra överbefälhavare har fakturerat företaget i krigsmaterielindustrin mångmiljonbelopp genom sitt privata konsultbolag, avslöjar tidningen *Resumé*.

Bolaget "In General AB" startades ett halvår innan han lämnade försvarsmakten.

– Det ligger i sakens natur att jag inte vill tala om mina kunder, säger Håkan Syrén till tidningen.

GENERALEN HÅKAN SYRÉN var Sveriges överbefälhavare mellan åren 2004 och 2009. Innan dess var han i fyra år chef för den militära underrättelse- och säkerhetstjänsten, MUST.

När Syrén lämnade ÖB-posten utsågs han av EU-ländernas försvarschef till ordförande i Europeiska unionens militärkommitté [EU-ÖB], en tung

Förra ÖB Håkan Syrén

och viktig prestigepost som han hade i tre år.

I DAG KRÄNGER HÅKAN SYRÉN sina tjänster till försvarsindustrin, avslöjar journalisten Mikael Berg-

ling i tidningen *Resumé*.

Bara under de senaste två åren har Syrén dragit in cirka tio miljoner kronor i sitt privata konsultbolag "In General AB".

– Det är företaget som uppskat-

tar den typen av bakgrund, kunskap och nätverk som jag har, förklarar han.

Håkan Syrén äger samtliga aktier i företaget och är dess styrelseordförande. I styrelsen sitter även hans hustru, skriver *Resumé*.

IN GENERAL AB:S tillgångar uppgick vid årsskiftet till drygt 6,8 miljoner kronor.

Håkan Syrén vill inte diskutera vilka som köper hans tjänster.

– Det ligger i sakens natur att jag inte vill tala om mina kunder. Men de är svenska, säger han till *Resumé*.

Enligt Håkan Syrén är det "mycket vanligt" bland generaler och amiraler internationellt att de arbetar som konsulter när de lämnat sina uppdrag sina formella uppdrag.

HUGO TORSTENSSON

Passfrihet medför mer övervakning av medborgarna

REGERINGEN FÖRESLÅR ändringar i passlagen. Bland annat ska det framgå att ett nationellt id-kort [ett körkort eller ett vanligt id-kort gäller inte] räcker för resor inom EU – även till och från de länder som inte fullt ut ingår i Schengenområdet.

DET GÄLLER BULGARIEN, Cypern, Kroatien och Rumänien som ännu inte tillåts på grund av undermålig kontroll vid de yttre gränserna [dvs. gränserna mot länder utanför EU]. Men också Storbritannien och Irland, som har förhandlat till sig undantag från Schengenreglerna om obegränsad rörlighet vid de inre gränserna [dvs. gränserna mellan länderna inom EU].

Passlagen uppdateras nu så att det framgår att det räcker att resenärer kan identifiera sig med sina nationella id-kort och inte behöver ha med pass.

Ett nationellt id-kort är en identitetshandling med biometrisk information som utfärdas av passpolisen där det framgår att innehavaren är svensk medborgare och därmed har rätt att resa

utan pass. Vad är skillnaden? Ett pass är till storleken större och väger därför ett antal gram mer än ett id-kort. [Någon som har en brevvåg?] Men vad mer? Det som vid högtidliga tillfällen

framställs som frihet från pass och ökad rörlighet innebär i verkliga livet motsatsen; mer övervakning.

NÄR MAN TAR BORT passkontrollerna vid EU:s inre gränser uppstår det enligt Schengenavtalet "ett säkerhetsunderskott" som bland annat åtgärdas med att resenärer ska vara skyldiga att visa upp sina nationella id-kort för eventuella passkontrollanter och vid opåkallade poliskontroller inne i det berörda Schengenlandet [vilka befogenheter polisen har att bedriva övervakning skiljer sig från land till land].

Dessutom införs en skyldighet att låta sig fotograferas för jämförelse med det nationella id-kortet. Fotografierna ska förvaras i ett gemensamt dtaregister.

Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2015.

HUGO TORSTENSSON

Så sålde SD:s systemparti ut de fattiga för regeringsmakten

VAD VILL ETT PARTI som Sverigedemokraterna uppnå? Vilken roll vill de spela i svensk politik?

Vi behöver bara resa över Östersjön för att studera det. Sannfinländarna saknar SD:s rötter i nazism och fascism, men i dag är partiet en förebild för Sverigedemokraterna. SD vill göra saker med Sverige som går långt bortom det som sker i Finland. Men den finska utvecklingen kan säga mycket om vad som på kort sikt kan ske om de skulle ges inflytande.

”SANNFINLÄNDARNA ÄR ett parti som i många avseenden liknar vårt och jag gratulerar dem till ett mycket bra valresultat” sa Jimmie Åkesson efter det finska valet i våras. Valet innebar att Sannfinländarna når den finska regeringsmakten tillsammans de finska Samlingspartiet/moderaterna och Centerpartiet i en ren högerregering.

Samtidigt som Jimmie Åkes-

son gratulerade världens enda öppret svenskfientliga parti till valframgången presenterade den nya finska regeringen sin politik. I finska media beskrevs den som en ”slaktlista”. Många finländare reagerade med bestörtning över hur de stora nedskärningarna får betalas av samhällets mest utsatta. Arbetslösa och pensionärer får det sämre i sannfinländarnas Finland. I skolan, förskola och sjukvården görs stora nedskärningar. Biståndet nästan halveras. Samtidigt slipper Finlands rikaste att bidra till att sanera statsfinanserna. Politiken ökar de redan stora inkomstklyftorna i landet, liksom inkomstskillnaden mellan kvinnor och män.

FÖRE VALET 2015 profilerade sig Sannfinländarna på tre punkter. I valprogrammet förklarar partiet att även om Finland står inför hårda ekonomiska utmaningar, kommer partiet inte låta låginkomsttagare betala för den

”misslyckade ekonomiska politiken”. Partiledare Timo Soini klargjorde i ett pressmeddelande före valet att ”vi i Finland har omkring en miljon människor som lever på en inkomst på ungefär 1.000 euro. Av det gänget kan man inte, får man inte, och har man inte råd att skära.” Tvärtom lovar partiet att bland annat verka för höjda pensioner, stärkta och decentraliserade välfärdstjänster och statliga investeringar.

EN ANDRA PUNKT var att Sannfinländarna sa sig vara de enda trovärdiga EU-kritikerna som inte accepterar några fler räddningspaket eller andra extra EU-fakturer. För det tredje vill partiet minska invandringen. Problembeskrivningen liknar Sverigedemokraternas.

Den nya finska regeringen beskrev de massiva neddragningarna i välfärden som ett ”talko”. Ett talko innebär att man hjälps

åt, som när grannen ska få in skörden eller när Folkets Hus byggdes med gemensamma krafter runt om i landet. Men i högerns Finland kan de rikaste titta på medan det blev de arbetslösa, pensionärerna, socialbidragstagarna och barnfamiljerna – som så ofta figurerat i Sannfinländarnas retorik – som fick göra jobbet i talkot.

EN DEL AV Sannfinländarnas medlemmar har lämnat partiet i besvikelse över sveket i fördelningspolitiken. Även kritiken mot euron visade sig vara bluff, nu sluter sannfinländarna upp bakom den borgerliga europolitiken med nya nödlån till Grekland som villkoras med fortsatta åtstramningar och privatiseringar.

Samtidigt som Sannfinländarna övergav sina vallöften demonstrerade tiotusentals finländare mot partiets riksdagsledamot Olli Immonens uppmärksam-

made Facebook-uppmaning till kamp mot mångkulturalism. Immonens utspel, hans kontakter med nazistiska Finska Motståndsrörelsen och Soinis vägran att kommentera saken har även väckt en skarp kritik mot de övriga regeringspartierna. Flera Sannfinländare har tidigare uttryckt sig grovt rasistiskt utan några större påföljder. Men varken statsminister Sipilä [C] eller finansminister Stubb [SP] tar tydligt tagit ställning till de frågor som väckts kring regerings-samarbetet med ett parti som tillåter och försvarar sina medlemmars rasistiska utspel. I utbyte mot att få igenom sin nyliberala önskelista, verkar både Centern och Samlingspartiet erbjuda SF sin tystnad.

Vi ser början på samma process i Sverige när borgerliga opinionsbildare vill normalisera och tona ner kritiken mot SD för att i framtiden kunna regera tillsammans med dem. Det är en farlig väg. Den som gör sig beroende av rasistiska partier tvingas snart att sluta säga ifrån och släpper fältet fritt för hetisen.

UR TIMO SOINIS tal i början av augusti på Sannfinländarnas parti-stämman kan tre intressanta observationer göras. För det första står det nu klart att själva regeringsmakten var ett högre mål för partitoppen än att stå för det man lovat sina väljare. För det andra omdefinierades partiets ideologiska motståndare – från att ha varit EU samt de etablerade storpartierna som Sannfinländarna nu sitter i regering med, till de rödgröna och Svenska Folkpartiet. För det tredje kritiserade Soini medias hantering av partiet.

Nyligen höll så Sannfinländarna en presskonferens och presenterade en lista med namn på tretton personer som man menar har "förtalat och skymfat" partiet. Här fanns bland annat chefredaktören för finska public service, politiker från de rödgröna oppositionspartierna och ett antal forskare. Agerandet är lika anmärkningsvärt som obehagligt. Att ett regeringsparti går ut med en lista över personer som kritiserat dem är något som hör hemma i totalitära stater.

I stället för att stå upp för pensionärerna, barnfamiljerna, arbetslösa och fattiga, riktar man nu udden mot vänstern, de rödgröna "multikulturalisterna" och media. Samtidigt håller man upp en halverad biståndsbudget och fortsatt behovsprövning för utländsk arbetskraft som symboliska vinster samtidigt som rasismen frodas öppet inom partiet. Pensionärerna, arbetslösa och EU-kritiken offrades i utbyte mot makt. Kvar är de väljare som tilltalas av den rasistiska retoriken och kvar står hetisen mot invandrare. Det är det egentliga målet mål, att bedriva högerpolitik, att bli en del av makteliten och att rasism ska prägla samhällsklimatet.

SVERIGEDEMOKRATERNA är mer än redo att göra samma sak. Folkhemsretorik och fördelningsspolitik är en tunn fernissa på högerpopulismen. I december 2014 röstade Sverigedemokraterna ner sina egna vallöften om lägre skatt för pensionärer, högre a-kassa och mer pengar till äldreomsorgen när de stödde Alliansens förslag till statsbudget. Det var viktigare att spela politiskt spel, visa sin makt och försöka bli ett borgerligt stödparti än att hålla det man lovat på torgmötena inför valet.

I valrörelsen ville partiet ta bort vinstjakten från den svenska skolan, nu vill de rädda riskkapitalets vinster i välfärden ihop med de borgerliga partierna. Mönstret i Finland och Sverige är detsamma. Arbetarrörelsen måste bekämpa SD:s rasism såväl som deras högerpolitik. De är en del av samma strategi.

JIMMIE ÅKESSON gratulerar Sannfinländarnas iskalla högerpolitik som ett föredöme. Delar av den svenska borgerligheten normaliserar Sverigedemokraternas världsbild och rasism för att möjliggöra en liknande utveckling som den i Finland även hos oss. Trots det verkar många väljare på allvar tro att SD är ett parti som månar om underskötterskor och pensionärer. De kommer att bli grymt besvikna. Rasister sparkar alltid nedåt.

JONAS SJÖSTEDT

Portugal till val 4 oktober

PARLAMENTSVALET I Portugal ska hållas den 4 oktober. Det beskedet ger president Aníbal Cavaco Silva, samtidigt som han uppmanar de politiska ledarna att se till att valet leder till en majoritetsregering, som kan garantera landet politisk stabilitet.

– Med tanke på de stora utmaningar vi står inför, så är Portugal ett av de länder i Europa där behovet av politisk stabilitet är störst, sade presidenten efter överläggningar med företrädare för de politiska partierna.

OPINIONSMÄTNINGAR pekar på dött lopp mellan den sittande borgerliga regeringskoalitionen och vänsteroppositionen. Analytiker har spekulerat kring möjligheten att presidenten kommer att föreslå en storkoalition mellan premiärminister Pedro Passos Coelho Socialdemokrater och Socialisterna. I dag regerar Socialdemokraterna, som namnet till trots är ett borgerligt parti, till-

sammans med det lilla konservativa partiet CDS-PP.

Sittande högerregering blir då den första regeringen att sitta hela mandatperioden sedan Portugal blev demokratiskt 1974. Koalitionsregeringen, bestående av konservativa PSD och kristdemokratiska Folkpartiet, utmanas av socialdemokratiska PS.

I DEN SENASTE opinionsundersökningen är det nästintill dött lopp: regeringspartierna får tillsammans 37,8 procent och socialdemokraterna 38 procent, siffror som avspeglar sig även i tidigare sonderingar från våren och sommaren.

Någon portugisisk motsvarighet till Greklands Syriza och Spaniens Podemos, vänsterpartier som stärkts under den ekonomiska krisen, finns inte även om fyra vänsterpartier i våras fick samman med Syriza och Podemos som förebild.

HUGO TORSTENSSON

Mikael Damberg talar med kluven tunga

TVÅ HANDELSAVTAL LIGGER på EU:s agenda. CETA-avtalet med Canada, som just nu går igenom de sista justeringarna för att skrivas under år 2016, och TTIP-avtalet med USA, som enligt planerna ska vara klart i god tid innan det amerikanska presidentvalet 2016.

BÅDA AVTALEN INNEHÅLLER den kontroversiella tvistlösningsmekanismen ISDS, som öppnar för att företag kan stämma stater för demokratiskt fattade beslut i domstolar som i huvudsak styrs av företagsintressen.

Huruvida avtalen blir så kallade blandade avtal, som måste godkännas av alla 28 medlemsstaters nationella parlament, är inte bestämt ännu. Men det är

Näringsminister Damberg

sannolikt enligt EU:s handelskommissionär Cecilia Malmström.

Det innebär att avtalen måste röstas igenom i den svenska riksdagen för att godkännas. Men om en enskild medlemsstats parlament kommer att kunna fälla hela avtalen är ännu oklart. Besked om hur avtalen kommer att behandlas lämnas av EU-kommissionen när förhandlingarna är avslutade.

ALLA SVENSKA RIKSDAGSPARTIER förutom Socialdemokraterna och SD har klara uppfattningar om hur de ställer sig till TTIP och CETA, samt tvistlösningsmekanismen ISDS, enligt en enkät från Dagens Arena.

”Eftersom det ännu inte finns något avtal att ta ställning till kan vi självklart heller inte ha en uppfattning om själva avtalet som sådant än. Det säger sig självt”, svarar näringsminister

Mikael Dambergs pressekreterare Ann Wolgers när Dagens Arena frågar hur man ska tolka Socialdemokraternas svar.

MEN SÅ HÄR LÅTER det, enligt Dagens Arena, när Mikael Damberg, tillsammans med 15 andra marknadsliberala ministerkollegor i andra EU-länder, skickar ett konfidentiellt brev till EU:s handelskommissionär Cecilia Malmström [fp] i december 2013:

”Rådets mandat är tydligt i sitt införande av skyddsmekanismer för investerare i TTIP-förhandlingarna.”

Sällan har väl uttrycket att tala med kluven tvungen varit mer befogat.

HUGO TORSTENSSON

EU sätter in drönare och ubåtar mot flyktingsmugglare

FÖR ATT HINDRA att flyktingar från Mellanöstern och Nordafrika lyckas ta sig till något av EU-länderna vid Medelhavet ska EU nu bekämpa smugglarna med militära medel. FN har varnat för att minst en halv miljon människor kan försöka ta sig över havet till EU i år.

DEN 22 JUNI FATTADE EU:s utrikesministrar det formella beslutet att inleda sin militära insats EUNAVFOR Med, men initiativet togs redan i mitten av maj. Insatsen kommer att pågå i olika steg och har i uppdrag att samla in information om nätverken som smugglar tusentals migranter från Libyens kust mot EU. Man ska även försöka beslagta och förstöra smugglarnas båtar och utrustning, enligt ett pressmeddelande från Europeiska rådet i Bryssel.

Tio länder har tillsammans erbjudit fem krigsskepp, två ubåtar, tre helikoptrar, tre flygplan, två drönare samt ungefär 1.000

militärer, rapporterar Reuters. Flygplanen och fartygen kommer att röra sig in på internationellt vatten utanför Libyen.

Den första fasen av EU-insatsen handlar om att kartlägga

nätverken av smugglare i Medelhavet, enligt pressmeddelandet. Fas två är tänkt att fokusera på att söka efter misstänkta båtar och om möjligt beslagta dem, medan fas tre går ut på att för-

störa båtarna och att gripa misstänkta smugglare. Beslutet om att inleda fas tre kommer Europeiska rådet att fatta när, eller om, FN och Libyen tillåter.

Det krävs både en resolution i FN:s säkerhetsråd och ett samtycke från myndigheterna i Libyen för att fullfölja hela insatsen så som den är tänkt. Det är ett stort hinder för smuggelinsatsen eftersom Libyen är ett land i kaos där två rivaliserande regeringar kämpar om kontrollen.

MEN DEN MILITÄRA insatsen kommer alltså att börja trots att den inte stöds av någon resolution i FN:s säkerhetsråd. Därför ska operationen inledningsvis ske utanför libyskt territorialvatten.

– I vilket fall som helst kan vi starta redan nu. Det finns saker vi kan göra på internationellt vatten, förklarade EU:s utrikeschef Federica Mogherini på väg in till mötet med utrikesministrarna den 22 juni.

HUGO TORSTENSSON

Är nationalism alltid något ont?

OM VI VIDGAR vyerna utanför dagens svenska debatt så kommer det att framgå att nationalismen i sig saknar politisk färg, den kan vara såväl höger som vänster, såväl bakåtblickande som inriktad på framtiden, såväl intellektuell som känslomässig.

Den moderna nationalismen föddes med den franska revolutionen 1789, när det arbetande folkets tredje stånd och sympatisörer från första och andra ståndet genialiskt omformade sig till ett "folk" och en "nation". Till en demokrati av politiskt likvärdiga medborgare.

Denna franska politiska nationalism kompletterades i början av 1800-talet med den tyska romantiska nationalismen där det vanliga folket av mestadels bönder och deras folkkultur lyftes fram. Detta kunde göras på olika sätt: framhävande det egna folket, eller likställande det med andra folk.

När nationalismen blev en

ofta progressiv politisk kraft bemöttes denna i slutet av 1800-talet med överklassens nya officiella nationalism [i Europa och delvis i Latinamerika]. Den användes för att mobilisera det egna folket för eliten och mot andra folk. Ur den växte så småningom den folkmobiliserande fascismens rasistiska nationalism fram – präglad av reaktionär modernism.

MEN DENNA TYSKA, italienska, japanska och annan nazism & fascism bemöttes under andra världskriget av anti-fascistisk nationalism i de folkliga motståndsrörelserna. Folket i bred bemärkelse mobiliserades för att återfå demokrati och nationellt oberoende [via politiska allianser och klassallianser].

Ur exempelvis den konservativa 1800-talsnationalismen växte idén om "folkhemmet" fram. Denna idé togs över och genomfördes från 30-talet och

framåt av socialdemokratin. Valfördssamhället byggdes på en bara halvt uttalad folkhemsnationalism.

Efter andra världskriget tog den progressiva antikoloniala och antiimperialistiska nationalismen och nationsbyggandet i Afrika och Asien fart. Mycket ofta kombinerades detta med olika former av socialism. Klasskriget mot de inhemska förtryckarna kombinerades med kamp för nationell självständighet – nominellt och reellt.

I vår tids Latinamerika finns bland vänsterrörelserna och i de nya vänsterregimerna en liknande kombination av kamp för socialismen och kamp för nationen och dess rätt att välja sin egen väg [mot USA-imperialismen]. En folklig progressiv alternativ nationalism.

I sammanhanget måste man också nämna de radikala etniska, regionala och minoritetsnationalismerna i dagens värld: exem-

pelvis Nordirland, Baskien, Galicien, Katalonien och Kurdistan. Samt inte minst den indianska nationalismen i Nya världen.

SLUTLIGEN FINNS DEN vänsternationalism [även om den inte kallar sig så] som vänder sig mot den centraliserade, byråkratiska och odemokratiska form som EU tagit. Den vänder sig mot Bryssel i kamp för nationellt oberoende och demokratiskt självbestämmande.

Samma "vänsternationella" kamp mot maktfullkomlig överstatlighet, elitär marknadsdiktatur, och reaktionär nyliberal individualistisk "ond" globalisering [som enbart gynnar världens kosmopolitiska överklass] präglar i viss mån delar av antiglobaliseringsrörelsen. I brist på global demokrati är nationen och dess demokrati värd att försvara.

HANS NOREBRINK

Antirasismen och det blågula

IBLAND ÄR AVSTÅNDET stort mellan de offentliga angelägenheterna och de kraftmätningar som pågår på annat håll i samhället. Det blev jag påmind om för tio år sedan i ett så kallat utanförskapsområde.

2005 manade Centrum mot rasism till bojkott av glassen Nogger Black. Organisationen hävdade att namnet var rasistiskt. Våldsamt och långvarig debatt följde i medierna.

I samma veva rotar jag i en utlöpare av det krig mot terrorismen som president Bush utlyst. Tre svenska medborgare, flyktingar från Somalia, är godtyckligt utpekade som finansärer av terrorism och försatta i ekonomisk karantän. Ingen får avlöna dem, kontokorten fungerar inte längre och bankerna har frusit

deras tillgångar.

Jag väntar på Abdirisak Aden på ett somaliskt kafé i Tensta centrum. Glas och vita väggar, två reklamskyltar för tårter i snören från taket. Annars knappt något.

Några äldre män från Afrika sitter vid ett bord. En av dem undrar vänligt vad jag vill ha.

– Har ni glass? Visst har dom glass. Tjocka lager is gör det svårt att få upp locket till fryboxen. Jag kikar ner. Det finns en sort att välja på: Nogger Black.

Pengar till Centrum mot rasism kom från regeringen. Samma regering hade på order från Vita Huset, FN:s säkerhetsråd och EU gjort tre mörkhyade svenskar rättslösa. Göran Persson var statsminister, Anna

Lindh utrikesminister.

Abdirisak Aden och Abdula-ziz Ali hade återfått sina medborgerliga rättigheter, men Ahmed Yusuf stod kvar på terrorlistan. Med ansträngningar från många håll lyckades vi få honom struken. Politiker och intellektuella i vår del av världen förutsätter gärna att den enskilde får större utrymme att hävda sin rätt, om principen att varje stat styr och ställer inom sitt territorium löses upp. Tal om svensk självständighet förknippas med blågul rasism.

Men vad efterlyste de somaliska flyktingarna för att freda sig mot godtycket?

– Jag bor i Sverige, sa Ahmed Yusuf. Det svenska folket tror inte på Bush. Många har ringt mig och gett mig stöd, men var-

för talar Göran Persson, ledaren för en suverän stat, som han gör? Det är inte rätt. Även om jag vägrar att vika mig för USA är det hans skyldighet att hjälpa mig. Han krävde sin rätt som medborgare i självständigt land. Han hävdade Sveriges suveränitet medan statsledningen svek och svenskhetens drabanter larmade om invandringen och muslimerna.

De rasistiska strukturerna reser sig ur en imperialistisk världsordning. Vi bör nog inte fastna i omslagspapperet. Färger och varumärken kan se ut lite hur som helst. Proklamationerna om allas lika värde är det sällan så mycket bevänt med, och det blågula har ibland en oväntad hudfärg.

MIKAEL NYBERG

EU-eliten tvingade ned Syriza till underkastelse

I EN ARTIKEL OCH lång intervju i New Statement 13 juli har Grekland efter folkomröstningen 5 juli avgångne finansminister, Yanis Varoufakis, offentliggjort hur det finansiella kapitalet obönhörligt malde ned Syrizaregeringens försök och mandat från det grekiska folket att förhandla till sig bättre villkor i åtstramningspolitiken, en skuldnedskrivning och samtidigt behålla euron. Den uppgörelse som tvingades fram av euroledarna innebär försämrade sociala villkor och en privatiseringsfond som tvingar Grekland att sälja ut offentligt egendom som i praktiken gör Grekland till en lydstat till Trojkan.

DEN KÄNDE JOURNALISTEN John Pilger kallar uppgörelsen ”ett historiskt förräderi” och skriver att redan 30 juni publicerade premiärminister Tsipras ett brev i vilket han ”lovade EU-ledarna, Europeiska Centralbanken och IMF att acceptera deras grundläggande, mest fördärvande förslag – vilket han nu har accepte-

rat”. I sin intervju i New Statesman säger Varoufakis att Eurogruppen ”fullständigt och högljutt” kontrolleras av Tyskland och särskilt dess obehagliga finansminister Wolfgang Schäuble. EU-ledarna, menar Varoufakis, hade redan bestämt sig när Syrizaregeringen kom till makten att krossa den. Han säger att motparten ”fullständigt saknade demokratiska betänkligheter” och budskapet från de mäktigaste var: ”Du har rätt i vad du säger, men vi kommer att krossa dig hur som helst”.

SYRIZAREGERINGENS agerande kommer säkert att diskuteras intensivt, och särskilt om det är möjligt att bygga ”ett socialt Europa”, med diktatoriska och alltmer odemokratiska EU-institutioner som bas. Men regeringen skall dock, trots kapitulationen inför den finansiella makten, ha en eloge för att den som första valda demokratiska regering just utmanat denna makt. I intervjun säger Varoufakis att de andra hårt skuldrabbade län-

derna (Portugal, Spanien, Italien Irland) redan från början gjorde det fullständigt klart att de var de mest energiska motståndarna till Syrizaregeringen. ”Deras största rädsla var vår framgång: skulle vi lyckas i förhandlingarna och få en bättre uppgörelse för Grekland skulle detta naturligtvis utplåna dem politiskt, de skulle bli tvungna att förklara för sitt eget folk var för de inte förhandlade som vi gjorde”, säger Varoufakis. Istället har dessa regeringar direkt knäfallit inför den finansiella makten.

VAROUFAKIS BESKRIVER Eurogruppens förhandlare som ovilliga att faktiskt förhandla. Han säger att hans ständiga förslag till Trojkan var att diskutera tre-fyra åtgärder, som till exempelvis skattesystemet eller momsen, komma överens och sedan åtgärda detta. Men Trojkan var inte intresserad av politiska skäl. I stället fördröjde den förhandlingarna i oändlighet och krävde att ”allt” skulle diskuteras på en gång. Den krävde finansiell sta-

tistik, vilket krävde mycket tid och ändlösa diskussioner. Den frågade vad som skulle hända med momsen, men förkastade våra förslag. Den frågade om privatiseringar, och förkastade sedan regeringens förslag. ”Det var som katten som jagade sin egen svans” säger Varoufakis.

Varoufakis utnämndes som finansminister för att förhandla med ett EU som visade sig inte ville samtala, som inte längre fruktade en ”Grexit” efter EU-eliten med berätt mod ”socialiserat” de privata bankernas och finanskapitalets skuldtilgångar, och lagt bördan på EU:s befolkningarna genom åtstramningspolitiken, samtidigt som ECB effektivt ströp likviditeten till det grekiska banksystemet.

Innan han avgick förslög Varoufakis efter att ECB i praktiken tvingat grekiska banker att stänga inte en omedelbar ”Grexit”, men väl trycka ”krispengar”, en nedskrivning av ECBs obligationer samt ta kontroll över den grekiska centralbanken. Men han förlorade i Syrizas inre ledning och avgick.

DET GREKISKA förhandlingsdramat har visat på EU-institutionernas och IMF:s reaktionära natur, som inte kan kallas annat än för finansiell fascism. För allt fler medborgare har EU:s maktelit tappat ansiktet och sin demokratiska trovärdighet. För allt fler medborgare har grekernas kamp för social och ekonomisk värdighet varit inspirerande i ett EU där icke-demokratiska institutioner använder sig av utpressning och fruktan för att genomdriva impopulära beslut. Professorn i sociologi, Donatella della Porta, vid European University Institute skriver att ny forskning ”visar hur den finansiella krisen har förvandlats till en demokratisk och legitimitetskris för EU:s institutioner”. Ett är säkert, kampen för ett värdigt liv kommer att gå vidare, oavsett Trojkans och EU-elitens maktpolitik.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

TTIP – en tvångströja på demokratin

NÄR JAG SATT I EU-parlamentet frustrerades jag ofta över hur svårt det var att få igenom skärpningar av lagar på miljö- och folkhälsoområdet. Att förbjuda en enda kemikalie kunde ta flera år. Vi var tvungna att stapla utredning på utredning för att stärka argumentationen. De allergiframkallande azofärgerna var vi tvungna att tillåta i Sverige. Och vårt tidigare förbud mot alkoholreklam hävdes av EU, trots att man visste att det ökade konsumtionen. Den fria konkurrensen var överordnat allt annat på EUs inre marknad.

DEN FRIA KONKURRENSEN är också den grundläggande principen när världens två största ekonomier; EU och USA, nu förhandlar om gemensam transatlantisk marknad. Det handlar om handels- och investeringsavtalet TTIP [Transatlantic Trade and Investment Partnership].

USA:s jordbrukslobby ser avtalet som en fantastisk möjlighet att äntligen få börja exportera hormonbehandlat kött, GMO-varor och klordoppad kyckling i stor skala.

Handelskommissionär Cecilia Malmström har lovat att det inte ska bli så. Men om ord står mot ord kan företagen stämma stater

med särskilt investeringsskydd som grund. En separat tvistelösningpanel utanför det ordinarie rättsväsendet ska sedan avgöra frågan. Och exemplen hittills där företag har kunnat stämma stater förskräcker.

AUSTRALIEN HAR BLIVIT stämda av Philip Morris för beslutet om att reklam ska bort från cigarettpaketet, delstaten Ontario i Kanada fälldes för sitt program för förnybar energi och försäkringsbolaget Achmea stämde Slovakien som försökte begränsa vinstintresset i sjukförsäkringsystemet.

Ett annat aktuellt exempel är svenska Vattenfalls megastämning av tyska staten på över 40 miljarder kronor för beslutet av att avveckla kärnkraften, något som Vattenfall tyckte äventyrade deras vinster. Även där fanns ett avtal med investeringsskydd i grunden.

ETT SÅ HÄR OMFATTANDE handelsavtal medför också stor press på ländernas lagstiftning att successivt närma sig varandra. EU och USA förhandlar just nu om att ha ett gemensamt lagstiftningsförfarande där alla nya lagar måste granskas ur ett handelsperspektiv.

Frågan är vad det blir kvar av

den progressiva lagstiftningen? Bara det faktum att man kan bli stämd på miljardbelopp kan få ett land att tveka inför ett förbjuda en kemikalie eller om man måste invänta godkännande från en transatlantisk lagstiftningskommitté kanske det inte blev den där ambitionshöjningen för den förnybara energin? TTIP blir helt enkelt en tvångströja på progressiv lagstiftning.

PÅ EU-TOPPMÖTET I mars lovade stats- och regeringscheferna, inklusive Stefan Löfvén att de

skulle verka för att TTIP blir klart under 2015. De lovade också att de skulle kommunicera endast "fördelarna" med avtalet.

Å andra sidan ser jag varje dag hur miljöorganisationer, konsumentföreningar, fackförbund, djurrättsorganisationer och andra folkrörelser bestämmer sig för att kampanja mot TTIP.

Och när vi är många som går ihop brukar vi vinna mot överheten. Låt oss göra det nu också. Redan i år.

JENS HOLM
riksdagsledamot för Vänsterpartiet

Foto: JANN LIJKA

EU-projekt kuppstat av den europiska prostitutionslobbyn

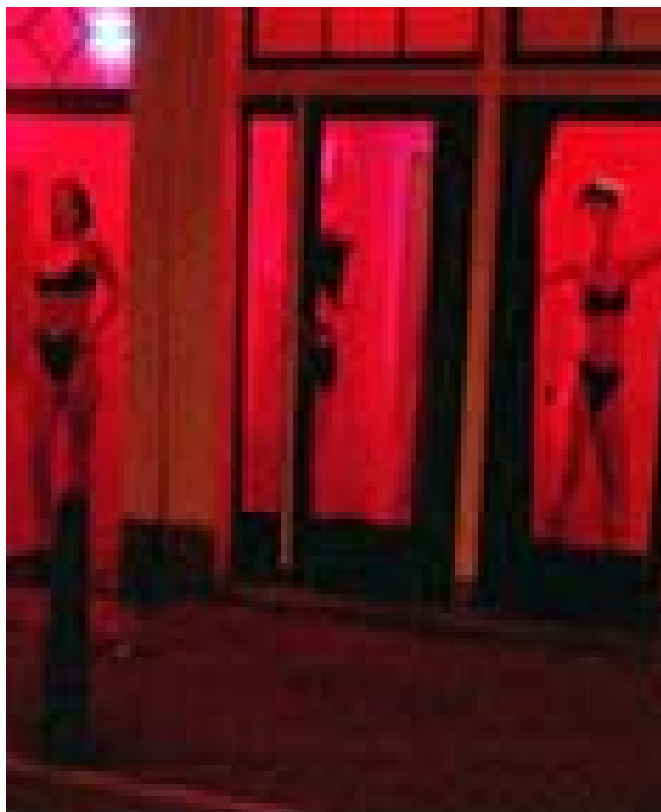
FÖRST DEN GODA nyheten; den svenska modellen vinner mark. De senaste åren har Norge, Island, Kanada, Nordirland och Frankrike röstat igenom sexköpslagar och allt fler länder beslutar att rikta in sig på efterfrågan – det vill säga, på den sexköpande mannens ansvar.

Förra året röstade EU-parlamentet igenom en rapport som konstaterade att den svenska modellen var den som fungerat bäst för att stoppa människohandel och utlyste ett forskningsprojekt på 2,5 miljoner euro för ett studera efterfrågan.

DET HÄR BETYDER Också att prostitutionsförespråkarna har ändrat taktik. Mindre av synlig agitation, bloggande och närvaro i feministkretsar och hbtq-rörelser. Istället lobbyism mot berörda institutioner, inriktning på EU, regeringar och organisationer som Amnesty och ILO. Samt skapandet av egna organisationer med snarlika namn som anti-traffickinggrupper (se GAATW, prostitutionslobbys grupp, grundad sex år efter CATW, feministisk anti-traffickingorganisation).

Nu till den dåliga nyheten: Det var precis en sådan grupp som tog hem EU-projektet om efterfrågan. Projektet DemandAT ser vid en första anblick ut att möta kriterierna: det "ska utforska efterfrågan på trafficking", de skriver att "för lite uppmärksamhet har ägnats köparna själva" och att avsikten är att göra en "empirisk djupanalys av efterfrågan på människohandel".

TITTAR MAN NÄRMARE på de forskare som valts ut upptäcker man dock något mystiskt. Här sitter nämligen Europas främsta förespråkare för legalisering av sexindustrin. Som den holländska politikern och lobbyisten Marieke van Doorninck. Hon har suttit i styrelsen för så gott som alla den holländska sexindustrins organisationer, bland annat ökända De Graaf Stichting

och startat organisationer som kallar sig för "grupper för sexarbetares rättigheter" som ICRSE – naturligtvis utan att ha varit prostituerad själv. Samt en representant för La Strada: en NGO av holländskt ursprung som riktar in sig på att arbeta för legalisering av prostitution i Östeuropa under förväning att minska trafficking.

SVERIGE HAR OCKSÅ en representant. En doktorandstudent från Lunds universitet. Hon är inte färdig med sin avhandling och har inte publicerat någon referentgranskad artikel i ämnet eller i vetenskaplig tidskrift över huvud taget. Hon har inte heller gjort någon studie om trafficking eller efterfrågan, de ämnen som projektet ska handla om. Så hur kom det sig att hon handplockades till projektet? Jo, hon heter Petra Östergren och är den mest högljudda kritikern av den svenska sexköpslagen de senaste femton åren. Tillika den enda antropolog i Sverige som fått sin dok-

torandtjänst finansierad av Axson Johnsons stiftelse.

Östergren har nu fått 300.000 euro för att leda det svenska teamet. Tillsammans med kända prostitutionslobbyister samt forskare utan kompetens i ämnet ska hon värdera åtgärder mot trafficking – exempelvis den svenska sexköpslagen. Är det någon som tror att resultatet kommer att bli objektivt?

JAG MEJLAR ALBERT KRALER, initiativtagare till projektet. Jag frågar på vilka meriter forskarna valts ut. Han svarar att de valts ut på grundval av tidigare studier. När jag ber honom visa vilka studier, och om någon av deltagarna i projektet någonsin utfört en studie på män som köper sex skriver han att "vi är inte primärt intresserade av att förstå varför män köper sex. Vi studerar inte prostitution empiriskt. Snarare vill vi studera effekten av olika lagar som reglerar prostitution". Det vill säga: de tänker inte alls göra det som står i projektbe-

skrivningen – de tänker göra något helt annat. När jag frågar igen om projektbeskrivningen alltså inte stämmer svarar han argt att "Du verkar ha starka åsikter om detta" och att han "inte tänker slösa tid på att försvara projektet".

Han tillägger dock att Östergren inte kommer att vara ensam i den svenska gruppen. Till sin hjälp har hon – Don Kulick. Just det, mannen som kallas sexköpare "de queeraste människorna just nu" och som gått från att försvara 400 000 svenska mäns rätt att köpa sex för att på senare tid hylla funktionshindrade män som åker till Thailand och köper sex.

ATT DENNA GRUPP av kända lobbyister ska utvärdera EU:s insatser mot trafficking är som ett dåligt skämt. De främsta europeiska forskarna på ämnet: Julia O'Connell Davidson, Sven-Axel Månsson med över trettiofem år av studier på just efterfrågan, är helt förbigångna.

De övriga forskarna i DemandAT-gruppen har över huvud taget aldrig studerat prostitution, utan riktat in sig på migration, fiske, jordbruk och gränspolitik – något som har helt andra mekanismer än mäns intresse av att köpa sex. Och vilka ska se över projektet? Ingen annan än sexindustrins egen NGO – GAATW.

Är den svenska regeringen medveten om att Sverige ska presenteras av människor som inte bara motsätter sig den svenska hållningen vad gäller prostitution, utan också saknar relevant kompetens?

ÄR SVERIGES DELTAGANDE i projektet förenligt med en feministisk utrikespolitik?

Är ansvariga EU-kommissionärer medvetna om att de skattepengar som skulle gå till att studera efterfrågan, nu hamnar i gapet på några av våra mest samvetslösa lobbyister?

KAJSA EKIS EKMAN

USA vill att Storbritannien stannar i EU

Storbritannien måste stanna kvar i EU om landet vill behålla sitt "globala inflytande". Det är budskapet från USA:s president Barack Obama i en intervju för brittiska BBC.

Det brittiska EU-medlemskapet "gör vår tro på den transatlantiska unionen betydligt starkare", sade Obama om banden till USA:s närmaste allierade. För USA tjänar Storbritannien som en trojansk häst inom EU och Washington befara ett minskat inflytande över EU om Storbritannien lämnar EU.

Den brittiske premiärministern David Cameron har lovat briterne en folkomröstning om EU-medlemskapet före utgången av 2017.

Grekiska flygplatser blir tyskägda

Tyska Fraport tar över 14 grekiska regionala flygplatser i den första privatiseringen som Grekland påtvingats av den tyskdominerade europeiska valutaunionen. Överenskommelsen med Fraport, värd 1,2 miljarder euro eller motsvarande drygt 11 miljarder kronor, slöts redan 2014, men stoppades när vänsterpartiet Syriza vann valet i januari 2015.

Efter det har Syrizaregeringen tvingats på knä av Eurogruppen [euroländernas finansministrar] och den numera så kallade Kvarretten [EU-kommissionen, Europeiska centralbanken, Internationella valutafonden och euroländernas valutafond EMS] och acceptera en politik som den grekiska regeringen egentligen är motståndare till, bland annat privatiseringar av offentlig egendom till ett värde av 50 miljarder euro.

Globalt vapenhandelsfördrag i FN:s regi

Arm Trade Treaty [ATT] är FN:s vapenhandelsfördrag och antogs av generalförsamlingen 2 april 2013 och trädde i kraft 24 december 2014.

ATT syftar till att reglera den internationella handeln med konventionella vapen, för vilket det tidigare saknats ett internationellt bindande avtal.

Avtalet har hittills [29 juli 2015] ratificerats av 72 länder. Ryssland, Kina, Saudiarabien och Indien tillhör de länder som varken skrivit under eller ratificerat fördraget. USA har skrivit under men inte ratificerat.

Två länder röstade emot avtalet i FN: Iran och Nordkorea.

Avtalet trädde i kraft förra året sedan det ratificerats av 50 länder.

Spanien kriminaliserar migranter

Den spanska högerregeringen, med rötter i Francodiktaturen, har i grunden ändrat utlänningsslagen. Det är numera olagligt att hjälpa en människa utan uppehållstillstånd. Det är kriminellt att sälja mat, hyra ut rum eller på något annat sätt underlätta flyktingens liv i Spanien.

De spanska myndigheterna har nu enligt samma lagreform rätt att genomföra "pushbacks" vid Ceuta och Melilla som gränsar till Marocko och utgör en del av EU:s yttre gränser; människor får alltså utvisas utan att deras asylansökan mottas.

Spanien har dessutom byggt en sex meter hög mur bestående av tre stängsel på varandra på Afrikas fastlandskust. Förutom sylvass taggtråd finns det ett antiklätringsnät samt ett alarm som utlöses när någon tar i det första av de tre stängslen och

mellan stängeln har Spanien koordinerade vaktposter beväpnade med automatvapen.

Tyskland vill ha en överstatlig eurobudget

Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble är redo att diskutera överföringar av "betydande finansiella medel" från den tyska statsbudgeten till en ny gemensam budget för euroländerna, rapporterar Der Spiegel med hänvisning till källor på det tyska finansdepartementet.

– Vi är beredda att på allvar diskutera dessa frågor, sade en icke namngiven person på departementet.

En ny "eurofinansminister" ska förfoga över pengarna i budgeten. Enligt Der Spiegel kan det handla om att en del av moms- eller inkomstskatter som euroländerna drar in går till budgeten.

EU ska stoppa "illegala" invandrare

EU har en förordning som kallas Dublinförordningen enligt vilket en asylsökande enbart kan söka asyl i det första EU-landet hen kommer till, dvs. i dag framför allt Grekland och Italien. De är skyldiga att ta fingeravtryck på alla flyktingarna för att andra länder ska kunna se vilket som är första asylland och skicka tillbaka de asylsökande dit.

Dessutom har EU en Schengenförordning som innebär att medlemsländerna om gränsar mot omvärlden med alla medel ska hindra "illegala" migranter att ta sig in i EU. Till exempel innehåller förordningen ett transportöransvar vilket innebär att flygbolag, rederier osv. tvingas stå för återresan om de tillåter "illegala" migranter.

EU-domstolen ska pröva svensk datalag

En brittisk förvaltningsdomstol slog den 15 juli fast att den svenska lagen om datalagring inte är förenlig med EU-rätten och därför måste skrivas om. Domen har skickats till EU-domstolen i Luxemburg, som teleoperatörerna hoppas ska ogiltigförklara det svenska regelverket.

– Det är en väldigt tydlig dom där domstolen konstaterar att den här typen av lagstiftning som den svenska lagstiftningen tillhör, står i strid med mänskliga rättigheter, säger Stefan Backman, chefsjurist på Tele2.

Nato expanderar i Baltikum och östra Europa

Nato öppnar sex nya kommandocentraler i Baltikum och östra Europa för att markera försvarsalliansens närvaro, skriver nyhetsbyrån TT.

Det regionala högkvarteret i Litauen invigdes i början av september och landets utrikesminister Linas Linkevicius sade i sitt öppningstal att satsningen "sänder ett klart budskap till de allierade och till de motståndare som nyligen förstärkt anspänningen i området", dock utan att nämna Ryssland vid namn.

Utöver kommandocentralen i Litauen bygger Nato ut verksamheten i Estland, Lettland, Polen, Bulgarien och Rumänien.

Gubbar tjurar för att vi slutat kränga vapen till Saudiarrabien

I EN ARTIKEL I NÄTTIDNINGEN Dagens Arena skriver Mikael Färnbo att många har jublat över att Sverige nu avslutar det militära samarbetsavtalet med diktaturen Saudiarabien. Men inte alla. Han listar de fyra tjurigaste kritikerna. Naturligtvis bara gubbar.

1. Carl Bildt, före detta utrikesminister och numera "fri företagare i framtid och fred".

Ingen annan har pratat om och försvarat Saudiavtalet lika mycket som Carl Bildt. I en konfrontationsintervju med Ekot 2012, efter avslöjandet om vapenfabriken, upprepade Bildt ordet "avtal" så många gånger att någon klippte ihop det till en rapplåt på Youtube.

I dag är han sur. "Det som inträffat är i alla delar olyckligt. Sverige har skadats", skriver han på sin blogg.

2. Leif Johansson, styrelseordförande i Ericsson och tidigare vd för Volvo.

Bild: GAUSTART O MEDIA

Carl Bildt, "fri företagare i framtid och fred"

Han var en av "de 31" näringslivstoppar som gick ut stenhårt på DN debatt här om veckan och varnade för att allt skulle bli dåligt [läs: de skulle förlora pengar] om Sverige slutade förse skurkstaten Saudiarabien med

högteknologiska vapen.

Nu är han sur. Sveriges rykte som "trovärdig avtalslutande partner" har "fått sig en rejäl knäck", säger han till Sveriges radio.

3. PM Nilsson, politisk redak-

tör på Dagens industri.

PM Nilsson tycker att Margot Wallström börjar bli ett "problem för regeringen" eftersom Arabförbundet blev sur på henne när hon kritiserade MR-brott i Saudiarabien. När vi nu inte längre ska skicka vapen till den brutala diktaturen uttalar sig PM Nilsson alarmistiskt om att "tusentals jobb" hotas i försvarsindustrin.

Han är med andra ord sur.

4. Hans Wallmark, Moderaternas försvarspolitiska talesperson.

När alliansen förlängde det militära samarbetsavtalet med Saudiarabien år 2010 var Moderaterna drivande. Nu när avtalet sägs upp säger Hans Wallmark att den "röriga" processen kommer att skada Sveriges export.

Han är alltså inte heller glad.

konstaterar Mikael Färnbo.

HUGO TORSTENSSON

Bild: RÖDA MALMÖ

EU syftade till att rädda det europeiska kolonialväldet

EFTER ANDRA VÄRLDSKRIGET låg Europa i grus och spillror och i de europeiska kolonialländerna som bildade det som idag är Europeiska unionen, började folken att ställa krav på självständighet. 1956 var kolonialismen utmanad, men fortfarande stark. Bara fem afrikanska stater var oberoende. 120 miljoner människor levde under någon form av europeisk överhöghet. Bland de blivande EEC-länderna var Frankrike en kolonial stormakt, och Belgien en mindre.

UNDER 1950- OCH 1960-talet vann de flesta europeiska kolonierna sin politiska självständighet – i en del fall efter blodiga krig mot kolonialmakten som i Algeriet. På 1950-talet blev både Marocko och Tunisien självständiga stater, men Frankrike ville inte släppa Algeriet, som hade stora naturresurser och var tätt sammanknuten med den franska ekonomin.

Underkuvandet ledde till att motståndsrörelsen 1954 gick samman i Front de Libération Nationale [FLN], och började föra gerillakrig för att befria landet. Två år senare hade befrielse-rörelsen etablerat frigjorda zoner som de kunde operera ifrån. Vid denna tid kunde befrielse-rörelsen mönstra omkring 15.000 soldater, medan fransmännen hade satt in 200.000.

SOM MEST HADE Frankrike en halv miljon soldater i Algeriet, och satte in alla resurser på att vinna kriget efter det smärtsamma nederlaget i Indokina. Sedan fransmännen satt upp ett elektriskt stängsel vid gränsen till Tunisien och lagt ut 900.000 landminor i gränsområdena,

hade FLN svårt att försörja trupperna. Fransmännen förflyttade även mellan en och två miljoner algerier från sina hem till ”koncentrationscenter” för att avskära kontakten mellan civilbefolkningen och gerillan.

FLN-LEDNINGEN HADE i utlandet etablerat en provisorisk regering, Gouvernement de la république algérienne [GPRA], och börjat bygga upp en reguljär armé.

Frankrike fick emellertid det militära övertaget och drev gerillan på reträtt. Den militära framgången till trots växte motståndet mot kriget i Frankrike, och i Algeriet fick FLN allt större uppslutning. Sedan general

Charles de Gaulle blivit fransk president 1958 började han söka ett sätt att komma undan kriget.

År 1961 gjorde den europeiska minoriteten i Algeriet ett kupp-försök understött av franska generaler, men detta slogs ner.

FÖRHANDLINGAR OM vapenvila i Schweiz tog vid i april 1961. De var svåra och avbröts flera gånger, men ledde till slut fram till ett fredsavtal som bekräftades genom en folkomröstning i Frankrike, där 90,7 procent av rösterna lades på de Gaulles politik.

Kriget kostade mellan 300.000 och 1,5 miljoner alge-

rier livet. 8.000 byar låg i ruiner, stora områden låg brända och härjade, och över två miljoner människor hade blivit hemlösa.

Den 1 juli 1962 folkomröstade algerierna om självständighet, och den 3 juli 1962 blev Algeriet självständigt efter mer än sju års krig.

I BOKEN "EURAFRIKA. EU:s koloniala rötter”[Leopard] följer statsvetaren Peo Hansen och litteraturvetaren Stefan Jonsson den underskattade imperiepolitiska idén om Eurafrika mellan 1920 och 1960.

Tanken hade lite olika innebörder, men gick förenklad ut på att ett förenat Europa skulle inkludera de frankofona delarna av Afrika. En del, som senegalesen Léopold Senghor, uppfattade det som en möjlig federal väg mot avkolonisering, men för de flesta var avsikten naturligtvis den motsatta. Författarna visar hur den eurafrikanska ambitionen till sist landade i Romfördraget [idag Lissabonfördraget].

BOKEN ÄR EN PÅMINNELSE om hur självklara koloniala och rassistiska värderingar var i offentligheten. 1961 talade Belgiens utrikesminister, och en av Europatankens viktigaste företrädare, Paul-Henri Spaak i FN om organisationens Kongopolitik som ”ett försök att göra den vite mannen till ett villebråd” som ska lämnas försvarslös. Ungefär så lät det i efterkrigstidens Europa.

HUGO TORSTENSSON

[Boken kan köpas från Gausta Förlag. Pris. 200 kronor plus porto. I bokhandeln får du pröjsa 299 kronor. Mejla hugo.torstenson@nejtilleu.se]

[folkrörelsen nej till eu]

Köp böcker billigt från Gausta Förlag

GAUSTA FÖRLAG har en boklåda varifrån du kan köpa litteratur till förmånliga priser.

Kaos av Alexandra Pascalidou [pocket] 50 kr.

Skulden av Kajsa Ekis Ekman [pocket] 50 kr.

Eurokrisen av Stefan de Vyl-der 100 kr.

Europas stålbad av Björn Elmbrant 100 kr.

Det skulle bli så bra av Björn Elmbrant 150 kr.

Guldfeber av Robert Nyberg 200 kr.

Vilgot på arbetslinjen av Robert Nyberg 100 kr.

Gomorra! Läggdags! av Robert Nyberg 100 kr.

Nattpäron av Robert Nyberg med flera 50 kr.

Vad ska vi göra med varandra av Jenny Wrangborg 100 kr.

Lissabonfördraget 100 kr.

Den femte friheten av Gösta Torstensson 100 kr.

Det stora tåggränat av Mikael Nyberg 150 kr.

Kapitalet.se av Mikael Nyberg 100 kr.

Imperiet. En studiebok om EU 50 kr.

Partiledaren av Daniel Suhonen 150 kr

Eurafrika. EU:s koloniala rötter av Peo Hansen och Stefan Jonson 200 kr

Aldrig bli som ni av Mikael Wiehe 250 kr.

Beställ genom att mejla hugo.torstensson@nejtill.eu eller skicka snigelpost till Hugo Torstensson, Rondovägen 312, 142 41 Skogås. Frakt tillkommer.

HUGO TORSTENSSON

Bli medlem i Folkrörelsen Nej till EU och/eller stöd Kampanj fonden!

ÄR DU EU-MOTSTÄNDARE? Då ska du bli medlem i Folkrörelsen Nej till EU. Löser du medlemskap nu gäller det även för 2016.

Så du som ännu inte blivit medlem; gör det i dag. Det kostar 300 kronor [150 för studerande, arbetslösa, långtidssjuk-skrivna och pensionärer] och innebär bland annat att du får Kritiska EU-fakta i brevlådan under hela 2015-2016. Du kan anmäla dig på www.nejtill.eu eller genom sätta in 300 alternativt 150 kronor på plusgiro 433 02 07 - 4. [Glöm inte att ange namn och postadress.]

Nytt för i år är att även organisationer kan bli medlemmar i Folkrörelsen Nej till EU. Det kostar 1.500 kronor för organisationer med upp till 500

medlemmar och 3.000 kronor för organisationer med fler än 500 medlemmar. Med medlemskapet följer 10 prenumerationer av Kritiska EU-fakta till valfria mottagare samt att en person från respektive organisation har yttrande- och för-lagsrätt på kongressen.

DU SOM REDAN är medlem eller som även i fortsättningen bara vill vara sympatisör till Folkrörelsen Nej till EU kan ge ett valfritt bidrag till vår Kampanj fond plusgiro 603 95 78 - 7. Insamling pågår fortlöpande och vi kommer att i Kritiska EU-fakta redovisa vilka som har bidragit. Både små och stora bidrag är välkomna. Även andra organisationer är välkomna att stödja Kampanj fonden.

BAKTANKAR FRÅN EN EU-RABULIST

”NÅGON BORDE BEFRIA svensk ekonomisk debatt från de dogmer som fortfarande kväver tänkandet hos såväl Riksbanken som finansdepartementet – och som mest av allt för tankarna till den amerikanska Tea party-rörelsen.” Det skriver Dagens Nyheters chefredaktör Peter Wolodarski i en söndagskrönika.

Lösningen är enkel; Sverige bär så snart som möjligt lämna EU vars regelverk, först och främst Lissabonfördraget och EU:s så kallade Stabilitetspakt innehåller just de dogmer Wolodarski kritiserar.

Välkommen som medlem i befrielseströrelsen mot EU, Folk-rörelsen Nej till EU. Ett års medlemskap kostar 300 kronor, vilket inte borde vara något hinder för en höglönlönad chefredaktör. Plusgiro 433 02 07 – 4.

1.000 MILJARDER KRONOR. Så mycket genererar den organiserade brottsligheten i EU-länderna varje år. Den svarta ekonomin motsvarar en procent av EU-länderna sammanlagda ekonomi.

Uppgifterna kommer från projektet Organised Crime Portfolio som definierar brottslighet som droger-, vapen- och människohandel, förfalskning och bedrägerier.

UNDER RUBRIKEN ”SD-SPEL för gallerierna” skriver Vesna Precopic i en kommentar i Dagens Arena att ”Det vi ser av utslutningar och fördömanden handlar enbart om fasadputsning för att kunna växa som parti.” Hon fortsätter:

”I Agendaintervjun försäkrade Mattias Karlsson att turbulensen kommer avta eftersom SD nu visar att partiet är en ’bred, vänlig, folklig folkrörelse’ som ska utmana Socialdemokraterna såväl som alliansen och regeringsmakten.

Det finns inget brett eller vänligt med SD. Partiledningens

välregisserade mediebild av de ostyriga ungtupporna Kasselstrand och Hahne i ena ringhörnan och de äldre och förtroendeingivande Karlsson och Åkesson är bedräglig. Den får åskådarna att glömma att nationalismen, rasismen och extremismen är grunden inom både SD och SDU.”

WOLFGANG STREECK, EN av Tysklands mest framstående samhällsvetare, anser att EU måste backa tillbaka. Avveckla valutaunionen. Reparera nationalstaterna. Stärka de nationella demokratierna. För det går inte att fortsätta behandla ekonomi och samhälle som oberoende av varandra, menar Streeck.

Enligt honom är en demokratisering av EU-institutionerna en omöjlighet: Europa är för heterogent för att fungera som en stor demokrati där majoritetens vilja accepteras. De regionala och nationella skillnaderna är för stora. Intresse- och identitetskonflikter skulle bli betydande.

I dagens Väst Europa är den största faran inte nationalism, menar Streeck, utan den hayekianska marknadsliberalismen.

GE ETT BIDRAG TILL solidaritetsfonden för att betala Dror Feilers och andra antirasisters böter för att de protesterat vid rasistiska och fascistiska organisationers torgmöten. Sätt in ett valfritt belopp på bankkontot SEB 5231 3432610. Stoppa rasismen nu!

DE SENASTE MÅNADERNA har högerpartierna [med undantag för Centerpartiet] tävlat om att lägga fram förslag om en men mer inhuman flyktingpolitik. Den 8 maj meddelade Moderaterna att partiet vill att flyktingar som huvudregel ska ges tillfälliga uppehållstillstånd, inte permanenta.

Det är en utvecklig som det slipsrasistiska och neofascistiska SD applåderar.

– Det är en i hösta grad väl-

kommen positionsglidning. Det är precis den utveckling som vi väntat på. Det visar att vi driver de borgerliga partierna i rätt riktning, sade Jimmie Åkesson i ett tal i Stockholm den 9 maj.

PÅ EXPRESSENS KULTURSIDOR skriver författaren Daniel Suhonen om tragedierna på Medelhavet, där för bara några veckor sedan då minst 900 flyktingar drunknade.

”Den senaste tragedin med 900 döda sätter sökarljuset på den stora katastrof som pågått de senaste åren, som pågår just nu och kommer att pågå framöver under överskådlig tid om inget avgörande görs.

Detta måste sägas: Orsaken till denna fruktansvärda katastrof är den förda flykting- och migrationspolitiken i EU.”

EUROMOTSTÅNDET I SVERIGE är fortsatt massivt. Det visar Statistiska centralbyråns stora majmätning av den svenska opinionen. Förändringarna är statistiskt säkerställda men små: stödet för att gå med i valutaunionen är två procentenheter högre än i den förra mätningen från november i fjol. Men trots detta är motståndet mot att gå med i euron massivt: tre fjärdedelar av de tillfrågade säger nej.

INVESTERAREN DAVID COHEN bestämde sig för att gå in i taxitjänsten Uber redan efter 15 minuter, rapporterar Affärsvärldens nättidning [16 maj]. Nu har hans relativt lilla investering växt till drygt tre miljarder kronor.

Åtminstone en del av vinsten beror på kortbedrägeri. Trots att jag aldrig har åkt taxi med Uber har de under tiden 13 april till 24 april gjort inte mindre än 45 uttag från mitt Nordeakonto på sammanlagt 10910,29 svenska kronor.

Jag har varit i mejlkontakt med företaget, Uber Technologies INC 866-476.1039 som det

egentligen heter med säte i San Fransisco, och krävt att de ska betala tillbaka mina av dem stulna pengarna, men de har arrogant avvisat mina mejl och hänvisat att jag ska kontakta min bank [som om Nordea är skyldiga].

Med sådana gangstermetoder är det inte så svårt att tjäna ihop 3 miljarder kronor. Och dessutom beskrivas som en positiv förebild i Affärsvärlden. Sådan är kapitalismen.

I EN KRÖNIKA I MAGASINET Arena skriver Ali Esbat, ekonom och riksdagsledamot för Vänsterpartiet, om nyliberalismens kärna: ”Användandet av staten som sugrör från gemensamma resurser till privat ägande – riskkapitalister som slafsar i sig skolpeng; charlataner städslade som ’etableringslotsar’.”

FRANKRIKES PRESIDENT Francois Hollande föreslår att det skapas en gemensam regering för länderna i eurozonen. Hollande dammar därmed av ett gammalt förslag som ursprungligen lades fram av den förre ordföranden för EU-kommissionen, Jacques Delors.

Utöver en regering vill Francois Hollande se en gemensam budget för euroländerna, såväl som ett parlament ”för att säkerställa dess demokratiska kontroll”.

HUGO TORSTENSSON

Posttidning B

Avsändare:
Kritiska EU-fakta
Pölgatan 5
414 60 Göteborg

GALLERIET / STOPPA STORMAKTSAVTALEN

